

страшныти си космы на главата, люлъи небесата, земята и моретата. — Роленъ (а) дава едно добро оцѣненіе за тѣхъ, че тримата тѣзи поеты, по видимому, раздѣлили помежду си три стиха Омировы и три обстоятелства, които са описватъ въ тѣхъ, именно: Виргилій зелъ навожданьето на главата Юпитерова, Овидій — потърсваньето на космытъ му, а Орацій — движеньето на вѣждытъ.

Намѣрватъ са доста высоки изображенія и въ по-новытѣ писатели, като на пр. отъ френскытѣ у *Боссюета*, именно въ разсѫжденіето му за Всемірната исторія; у *Корнеля*, въ трагедіята му «Помпей», особно въ проповѣдитѣ на *Массильона*, и у по-младыго *Racina* (в), въ поемата му «Религія»; — отъ англійскытѣ у *Мильтона* (г), въ поемата му «Изгубленный рай»; — отъ Нѣмскыты у *Клонштока* (д), въ поемата «Мессіяда»; — отъ Италіянцытѣ у *Данте* (е) въ «Божественната комедія» и у *Tорквато Tacco*, (ж) въ «Освобождѣніи Ерусалимъ»; — отъ съвременнистѣ Гърци у *Александра Суцосѣ*, въ поемата ἡ Τουρκόμαχος Ἐλλῆς; сѫщійтѣ пакъ є подражавалъ отчасти и на клопштокавата Мессіяда, у него — ἡ Μεσσής. — На реда съ другытѣ тукъ са пада да споменемъ и полския поетъ,

---

(а) Историкъ френский и дидактический писатель отъ 1661—1741.

(в) Има двама Расиновци — баща и сынъ. Първыйтѣ *Jean Racine*, велики драматический писатель у Френцытѣ, 1639—1699; а вторыйтѣ *Louis Racine*, когото Волтеръ нарича *Rиомотворецъ* (*Versificateur*), 1690—1763.

(г) Знаменитъ англійскій поетъ въ 17-ї вѣкъ (1608—1674).

(д) Епический поетъ нѣмской, 1724—1805.

(е) Великъ италіанскій поетъ, 1265—1321.

(ж) Славевъ епический поетъ, който е нареченъ новъ Виргилій, 1544—1595.